

תשקיף

מה מתכוון

דיין לעשות?

במידה שאפשר לקבוע דברים כאלה מראש, נראה בשלב זה כי המהלכים הצפויים מצד משה דיין הם: **● הוא יישאר בתוך מע"י.** ההנהגה החתיקה קיבלה את כל דרישותיו, ולכן יכול הוא להציג את המצב כנצחון. הוא יבטיח מקומות ריאליים ברשימת המערך לכנסת הבאה למקורביו: אהוד אבריאלי, חיים הרצוג, טדי קולק, יוסף נחמיאס.

● אבל הוא לא יהיה פעיל. על כך כבר הכריז סומבית, ונראה שהוא מתכוון להיות פאסיבי במערכת הבחירות. בזאת יתן לחסידיו להבין, כי הוא אומנם לא התפלג — אבל הוא לא השלים עם המצב. **● במקביל — יציג דויד בן-גוריון רשימה של רפ"י.** אחרי שבמשך חודשים סירב בן-גוריון להתחייב לצעד כזה, הודיע עתה על כוונתו המפורשת להתייצב לבחירות. יש להניח, כי לפחות שניים מחברי רפ"י במסלגת העבודה — ח"כ מטילדה גו ומרוכי בן פורת — יפרשו מטיעם הנוכחית כדי להקים את רפ"י לתחיה. יצורפו גם אנשים צעירים רבים ככל האפשר. **● דיין, פרס וחבריהם, שיישארו בתוך מע"י, לא יסתייגו מרשימתו של הזקן.**

● החשבון: בן-גוריון יזכה בקולותיהם של שרופי רפ"י; דיין ושות' ייבחרו בקרי לותיהם של אנשי-מע"י; גח"ל ויתר הרי שימות הימניות לא יאבדו קולות לרשימה עצמאית של דיין. למחרת הבחירות ייתכן ליכוד כל הכוחות האלה תחת הנהגתו של דיין. אם יהיה צורך — אפשר גם לקנות כמה ח"כים של מפא"י, כדי להבטיח רוב.

● הסיכויים לאימות חשבון זה: לא לגמרי רי לא ודאים.
● יחס זקני המפלגה: עויין בהחלט.

בקר והמבול שיבוא אחריו

אין להוציא מכלל אפשרות עוד בויון ביחסי-עבודה, כמו הבזיונות של שביתת פועלי נמל אשדוד והעמדתם לדין של החרים בתל-אביב.

יש בצמרת מפלגת העבודה, מי שחושד במזכיר הכללי היוצא של ההסתדרות, אהרן בקר, שהוא נוקט מדיניות של „אחרי המבול“!

לפי חשדות אלה, עשוי בקר לגמול בכך לראשי מפלגתו אשר הדיחו אותו בצנינות — אחרי שהוא מילא בנאמנות את הוראותיהם בענייני מדיניות השכר.

גם משל

יתפטר?

הופצה השמועה, כי גם ירוחם משל, ראש מחלקת האיגודים המיקצועיים בוועד הפועל, על עומד להתפטר — אחרי הבחירות. פערי לה זו תהיה, לפי אותם מקורות, תוצאה של רוגז.

משל כועס על מנהיגי מפלגתו על כי לא הודיעו לו מראש שהם עומדים להדיח את אהרן בקר; ולאחר ההדחה אף לא לקחו בחשבון אפשרות למנותו כיורשו בתפקיד מזכיר כללי.

הוא גם סבור, כי אחרי הבחירות תהיה בעיית השכר מוקד פעולותיה של ההסתדרות, ודרוש איש האיגודים המיקצועיים לטפל בה. המועמד המוצע למוכ"ל, יצחק בן-אהרן, אינו מתאים — לדעת משל — לתפקיד זה, מאחר והוא חבר קיבוץ הרי חוק מבעיות שכר ויחסי-עבודה.

כמה שווה

ההסברה הזאת?

היצירה האינפאנטילית של מטה ההסברה של המערך, הנושאת את השם „בא-מת“, תעלה 850 אלף לירות עד לגמר מסע הבחירות.

העלון המופיע כמסוף לשני הצהרונים, כבר משך אליו רוגז מצד כמה מראשי מע"י. אבל מאחר והוא מיוצר בחסותו הישירה של יוסי שריד, הממונה על ההסברה של המערך, אין להניח שמישהו יצליח לשים לו קץ, מטעמי חיסכון בלבד.

כישלון אחר של מחלקת ההסברה: שלוש חוברות, שהודפסו ברבבות עותקים, נגנזו. אחת מפני שפגעה באחדות-העבודה, השני

נייה מפני שפגעה ברפ"י ובבן-גוריון, והי שלישית מפני שריברה על הצורך בהקפי את-שכר גם אחרי 1970.

לא תחפור!

יחריף הסיכסוך סביב החפירות, לרגלי חומות הר הבית. הרב הראשי יצחק ניסים ידרוש להפסיק את החפירות, בהסתמכו על הסמכויות המוענקות לו לפי תקנות המנדט הבריטי.

המשלחת הארכיאולוגית, המנהלת את החפירות ב-קצב מוגבר, תתנגד לדרישה זו בתוקף, ויש לצפות לשורה של התנגשויות בינה לבין קנאים דתיים. הדתיים אף ינסו למנוע את המשך החפירות כרובע היהודי. כשתי חפירות נפיי יוניות שנערכו על הרובות הרובע, גילו הארכיאולוגים שרידים של כנפויות צלבי ניות. החרדים הוששים, שהמשך החפירות יוכיח כי הרובע היהודי אינו אלא שיכבה שנבנתה מעל כנפויות.

דוב יוסף —

זקן מדי

דוב יוסף נתן להבין לראשי המערך, כי היה רוצה לראות את עצמו מוצב במקום מכובד ברשימת המערך לכנסת השביעית. אך נראה שפנייתו זו תישאר ללא מענה, כשהסיבה הרשמית לכך תהיה: גילו המופלג (70). יש להניח, כי במיסגרת זו יעשה המערך מאמצים להקטין ככל האפשר את מיספר העסקנים הזקנים, כדי לשוות לרשימה דמות צעירה יותר. לעומת זאת:

הזקנים

ירוצו שוב

למרות ההבטחות, כי רשימת המערך תצטיין בפנים הצעירים של מועמדיה, אפשר לקבוע כימעט בוודאות, שכמה מן הדמויות הזקנות מאוד (70 ומעלה) ימשיכו לצעוד בראש המועמדים.

ראש וראשונה: גולדה מאיר עצמה. אבל גם מרדכי נמיר, שהתפטר מראשות עיריית תל-אביב מטעמי בריאות, יוצב בצמרת הי רשימה — לפי דרישתו הוא. גם מקומותיהם של זלמן ארן, יעקב שמשון שפירא ודויד הכהן משוריינים.

לעומת זאת, התקשו אנשי מע"י לגייס אנשי-רוח צעירים שיחתמו על כרוז הקורא לתמיכה במפלגה.

הוא ימשיך לשבת בפנים